

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3173

гр. Варна, 24.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Мая Недкова
мл. с. Ивелина Чавдарова

като разгледа докладваното от мл. с. Ивелина Чавдарова Въззивно частно гражданско дело № 20223100501664 по описа за 2022 година за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава двадесет и първа от ГПК.

Образувано е по повод частна жалба с вх. рег. № 45666/05.07.2022г., депозирана от АНГ. АТ. Г., ЕГН *****, Л. Г. Н., ЕГН *****, Р. ИВ. К., ЕГН ***** и К. С. К., ЕГН *****, всички действащи чрез пълномощника си адв. Д.Р. от АК – Шумен, срещу Определение № 6146 от 08.06.2022г., постановено по гр.д. № 16624/2021г. по описа на Районен съд – Варна, 20-ти състав, с което производството по делото е прекратено, поради неотстранени нередовности по предявените от частните жалбоподатели срещу В. З. К., гражданин на Русия, роден на *****г. в гр. Одеса, Украйна, негаторни искове по чл.109 ЗС, владелчески искове по чл.76 ЗС, установителни искове за собственост по чл. 124, ал.1 ГПК и чл. 54, ал. 2 ЗКИР, както и поради недопустимост на исковите за прогласяване нищожността на нотариалното удостоверяване в Нотариален акт за собственост № 151, том I, рег. № 3729, дело №138 от 20.09.2021г. по описа на нотариус Стелиана К., рег. № 466 на НК.

Определението се обжалва с твърдения за неговата неправилност, като се излагат подробни съображения в тази насока. Застъпва се, че процесният поземлен имот е надлежно индивидуализиран по действащия улично-регулационен план, а указанията за индивидуализацията му по кадастрална карта са неправилни. Оспорва се като неправилен и изводът на ВРС, че по делото липсват представени актуална скица на ПИ 10135.2552.5611, както и данъчни оценки за ПИ 10135.2552.5611 и 10135.2552.311, като се твърди

такива да са приложени към исковата молба. Сочи се, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че предявените негаторни искове имат за предмет заместими действия, с оглед на което е дал на ишците ненужни указания да посочат цена на иска, вместо да я определи сам. Излага се също така, че неоснователните действия, с които ответникът пречи на ишците да упражняват своето право, са надлежно индивидуализирани от последните с уточняващите молби. В обобщение се твърди, че ишците са изпълнили всички, дадени от съда указания, поради което производството по делото неправилно е прекратено. Излага се, че разпоредбата на чл. 574 ГПК не изключва от обхвата си констативните нотариални актове, с оглед на което искането за прогласяване на нищожността на нотариалното удостоверяване поради нарушения, посочени в чл. 576 ГПК, предявено с иск за собственост между страните, е допустимо искане. По изложените съображения се иска отмяна на обжалваното определение.

Съгласно разпоредбата на чл. 129, ал. 3 от ГПК, препис от частната жалба не е връчен на насрещната страна по делото.

Частната жалба е подадена в законоустановения преклузивен срок по чл. 275, ал.1 ГПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е **неоснователна** по следните съображения:

Производството по гр.д. № 16624/2021г. по описа на Районен съд – Варна, 20-ти състав е образувано по предявени от АНГ. АТ. Г., ЕГН *****, Л. Г. Н., ЕГН *****, Р. ИВ. К., ЕГН ***** и К. С. К., ЕГН *****, срещу В. З. К., гражданин на Русия, роден на *****г. в гр. Одеса, Украйна, активно субективно и обективно кумулативно съединени искове, както следва:

- с правно основание чл. 576, вр. чл. 574 от ГПК за прогласяването на нищожността на Нотариален акт за собственост № 151, том I, рег. № 3729, дело №138 от 20.09.2021г. по описа на нотариус Стелиана К., рег. № 466 на НК;

- с правно основание чл.109 ЗС за осъждане на ответника В. З. К. да премахне незаконно поставената ограда от 23 линейни метра по дължината на уличната граница на ВРЕМЕНЕН ПЪТ имот № 311 с площ 200 кв.м., при граници: имот №312, имот №310 и улица „Туя“ по действащия ПУП-ПУР на кв.Изгрев, гр.Варна, в сила от 29.09.2012г., осигуряващ достъп до имоти № 312, 313, 314 и построените в тях жилищни сгради, собственост на ишците АНГ. АТ. Г.. Л. Г. Н., Р. ИВ. К. и К. С. К.; да премахне поставената червена боя от дворните порти на имот № 312; да възстанови оградата по южната граница на имот № 312 и по западната и по южната граници на имот № 311 по вътрешните имотни кадастрални граници по действащия ПУП-ПУР на

кв.Изгрев, гр.Варна;

– с правно основание чл. 124, ал.1 вр. чл. 537, ал. 2 от ГПК за признаване за установено в отношенията между страните, че ищците са собственици на по 1/3 идеална част от находящия се в гр.Варна, ж.к.Изгрев, улица „Туя“ поземлен имот с идентификатор 10135.2552.311 с площ 200 кв.м., съставляващ имот №311, начин на трайно ползване временен път обръщач, при граници: имот №312, имот №310 и улица „Туя“ по действащия ПУП-ПУР на кв.Изгрев, гр.Варна, на основание покупка, делба и давност и отмяна на Нотариален акт за собственост № 151, том I, рег. № 3729, дело №138 от 20.09.2021г. по описа на нотариус Стелиана К., рег. № 466 на НК, с който ответникът В. З. К. е признат за собственик на имот с проектен идентификатор 10135.2552.5611 по КККР на основание дарение и изменение на кадастралната карта;

– с правно основание чл. 54, ал.2 от ЗКИР за приемане за установено в отношенията между страните, че в кадастралната карта и кадастралните регистри е допусната грешка, като реална част с площ 196 (сто деветдесет и шест) кв.м., при граници: имот №312, имот №310 и улица „Туя“ по действащия ПУП-ПУР на кв.Изгрев, гр.Варна, е отразена невярно към поземлен имот 10135.2552.5611, вместо в площта на поземлен имот 10135.2552.311;

– с правно основание чл. 54, ал.2 от ЗКИР от Р. ИВ. К., ЕГН ***** и К. С. К., ЕГН *****, срещу В. З. К., за приемане за установено в отношенията между страните, че в кадастралната карта на град Варна е допусната грешка, като реална част с площ 11 (единадесет) кв.м. от поземлен имот 10135.2552.312, съставляващ имот № 312, при граници: имот №313, 311, 310 и улица „Туя“ по действащия ПУП-ПУР на кв. Изгрев, гр.Варна е отразена невярно към поземлен имот 10135.2552.5611, вместо в площта на поземлен имот 10135.2552.312. С Разпореждане № 7296/02.03.2022г. този иск е разделен от материалите по делото е постановено разглеждането му в отделно производство.

С молба вх. № 6220/31.01.2022г. ищците са предявили и иск с правно основание чл. 76 от ЗС за осъждане на ответника В. З. К. да предаде на ищците АНГ. АТ. Г., Л. Г. Н., Р. ИВ. К. и К. С. К. отнетото по насилствен начин на 20.12.2021г. владение върху реална част с площ 196 кв.м. от ВРЕМЕНЕН ПЪТ имот № 311 с площ 200 кв.м., при граници: имот №312, имот №310 и улица „Туя“ по действащия ПУП-ПУР на кв.Изгрев, гр.Варна, в сила от 29.09.2012г., осигуряващ достъп до имоти № 312, 313, 314, по 1/3 ид.ч. за всеки.

При извършване на проверка за редовност на исковата молба съставът на ВРС е намерил същата за нередовна, оставил я е няколкократно без движение с конкретни указания, включващи представяне на актуална данъчна

оценка за ПИ 10135.2552.5611 и ПИ 10135.2552.311, както и посочване на цена на исковите по чл. 109 от ЗС, доколкото със същите се претендира осъждане на ответника да извърши заместими действия. Указания в горепосочения смисъл са дадени двукратно на ищите с Разпореждане № 8428/10.03.2022г. /т.11 и 12/ и Разпореждане № 12080/06.04.2022г. /т.11/, като с последното на ищите е дадена последна възможност за изпълнението им.

Съгласно трайната практика на Върховния касационен съд, обективизирана в Определение № 398 от 27.05.2014г. на ВКС по ч. т. д. № 383/2014г., I т. о., ТК и др., представянето на удостоверение за данъчна оценка на имота е задължителна предпоставка за допустимостта на исковото производство в случаите, когато въз основа на него се определя цената на иска. Съгласно разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ГПК цената по исковите за собственост и други вещни права върху имот е данъчната оценка на имота, а ако няма такава – пазарната цена на вещното право. В тези случаи определянето на цената на иска не е възможно без да се вземе предвид данъчната оценка на имота, а ако се установи, че такава няма, съдът служебно назначава експертиза за определяне на пазарната цена. В тези хипотези, съдът, в изпълнение на задължението да следи служебно за редовността на исковата молба, следва да задължи ищеца да представи данъчна оценка на имота, вкл. при поискване да му издаде съдебно удостоверение за да се снабди с такава.

Именно с оглед служебното си задължение да следи за редовността на исковата молба, съставът на ВРС двукратно е дал указания на ищите да представят удостоверения за данъчна оценка на ПИ 10135.2552.5611 и ПИ 10135.2552.311, необходима за определяне на цената на исковите по чл. 124, ал.1 вр. чл. 537, ал. 2 от ГПК, чл. 54, ал.2 от ЗКИР и чл. 76 от ЗС, родовата подсъдност и дължимата държавна такса за разглеждането на същите. Представеното с исковата молба Удостоверение за данъчна оценка от 09.11.2021г., издадено от Община Варна, доколкото касае УПИ 946 – идентичен с ПИ 10135.2552.312, не удовлетворява това изискване. С оглед на това, констатираната от съда нередовност на исковата молба, въпреки конкретно дадените указания в тази насока, не е отстранена и до настоящия момент.

С нито една от уточняващите молби не е изпълнено и указанието на съда за посочване на цена на предявените негаторни иски с правно основание чл. 109 от ЗС за осъждане на ответника В. З. К. да премахне незаконно поставената ограда от 23 линейни метра по дължината на уличната граница на ВРЕМЕНЕН ПЪТ имот № 311 с площ 200 кв.м., при граници: имот №312, имот №310 и улица „Туя“ по действащия ПУП-ПУР на кв.Изгрев, гр.Варна, в сила от 29.09.2012г., осигуряващ достъп до имоти № 312, 313, 314 и построените в тях жилищни сгради, собственост на ищите АНГ. АТ. Г.. Л.

Г. Н., Р. ИВ. К. и К. С. К.; да премахне поставената червена боя от дворните порти на имот № 312; да възстанови оградата по южната граница на имот № 312 и по западната и по южната граници на имот № 311 по вътрешните имотни кадастрални граници по действащия ПУП-ПУР на кв.Изгрев, гр.Варна. Цената на иска е задължителен реквизит на исковата молба, съгласно чл.127, ал.1, т. 3 от ГПК, а липсата □ – нередовност, която следва да се отстрани от ищеца по реда на чл. 129, ал. 1 ГПК, с оглед на което дадените от ВРС указания в този смисъл са правилни.

В тази връзка не може да бъде споделено становището на частните жалбоподатели – ищци, че се касае да неоченяеми искове. Съгласно задължителните разяснения по т. 1 от Тълкувателно решение № 4/2015г. от 06.11.2017г., постановено по Тълкувателно дело № 4/2015г. на ОСГК на ВКС, когато негаторният иск съдържа осъдителен петитум и се претендира ответникът да бъде осъден да извърши определени заместими действия (такива, които могат да бъдат извършени от лице, различно от длъжника), искът е оценяем, като цената му е паричната оценка на разходите за материали и труд, необходими за осъществяване на действията, върху който размер се определя дължимата такса, а когато оценката представлява затруднение – от съда по реда на чл. 70, ал. 3 ГПК. Премахването на метални порти с катинари и ограда, на червена боя от „дворните порти на УПИ 312“, както и възстановяването на ограда, за извършването на каквито действия се претендира от ищите да бъде осъден ответникът, са типичен пример за заместими действия, поради което исковите са оценяеми и цената на иска следва да се определи като стойността на разходите за материали и труд, необходими за осъществяване на действията. В тази връзка следва да се отбележи, че при липсата на заявена от ищите трудност/невъзможност (и съответно установени пречки в този смисъл) да определят стойността на тези разходи, простото неизпълнение на указанията на съда, отказът такава стойност (цена на иска) да бъде посочена, обоснован единствено с твърдения, че предявените искове са неоченяеми, не представлява затруднение за определяне цената на иска към момента на предявяването му по смисъла на чл. 70, ал. 3 ГПК, с оглед на което за съставът на ВРС не е съществувало задължение да определи същата.

Неизпълнението на посочените указания, касаещи цената на исковите, нито в указания на ищите срок, изтекъл на 20.04.2022г., съобразно правилото на чл. 60, ал. 4 ГПК, нито до постановяване на обжалваното определение, нито до настоящия момент, препятства и определянето от съда на дължимата държавна такса за разглеждането на същите, поради което представлява основание за връщане на исковата молба, съгласно разпоредбата на чл.129, ал.3 от ГПК и прекратяване на делото. В този см. Определение № 313 от 30.03.2009 г. на ВКС по ч. гр. д. № 115/2009 г., III г. о., ГК.

По отношение на претенцията за прогласяване нищожността на процесния констативен нотариален акт – Нотариален акт за собственост № 151, том I, рег. № 3729, дело №138 от 20.09.2021г. по описа на нотариус Стелиана К., рег. № 466 на НК, настоящият съдебен състав споделя практиката на Върховния касационен съд, обективирана в Решение № 75 от 16.07.2015г. на ВКС по гр. д. № 6599/2014г., II г. о., ГК и др., съгласно която защитата срещу констативен нотариален акт се извършва чрез предявяване на иск за собственост, при уважаването на който констативният нотариален акт се отменя, а не чрез нищожност на нотариалното действие и на самия нотариален акт като сделка. Наред с това и доколкото констативният нотариален акт не удостоверява правна сделка, е недопустимо такъв да бъде атакуван като нищожен на основанията по чл. 26 ЗЗД, които важат за сделките. В настоящия случай, като основание за нищожност на процесния констативен нотариален акт ищите се позовават именно на такова основание – противоречие със закона. Предвид последното и с оглед липсата на надлежно обоснован правен интерес от предявяването на иска, въпреки дадените указания от ВРС в този смисъл, настоящият състав намира, че искът по чл. 576, вр. чл. 574 от ГПК за прогласяването нищожността на констативния нотариален акт поради противоречие със закона е недопустим и съответно правилно производството по него е прекратено на това основание.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че обжалваното определение е правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 6146 от 08.06.2022г., постановено по гр.д. № 16624/2021г. по описа на Районен съд – Варна, 20-ти състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд с касационна частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му на жалбоподателите, при наличие на предпоставките на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____